

دانشگاه فرهنگیان
دوفصلنامه علمی- پژوهشی
مطالعات آموزشی و آموزشگاهی
سال ششم، شماره شانزدهم، بهار و تابستان ۱۳۹۶
تاریخ چاپ: تابستان ۱۳۹۷

تأثیر روش تدریس نقشه مفهومی بر خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانشآموزان

آزادالله کرمی^{*}
افشین بامرادی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۱/۰۶
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۳/۱۲

چکیده

پژوهش حاضر، با هدف بررسی تأثیر روش تدریس نقشه مفهومی بر خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانشآموزان انجام شده است. این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی است و در آن برای رسیدن به هدف از روش نیمه‌آزمایشی استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش، تمام دانشآموزان پسر پایه سوم دوره اول متوسطه شهرستان قدس در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ بوده است. نمونه مطالعه شده، متشکل از ۶۰ نفر دانشآموز پایه سوم دوره اول متوسطه است که با روش تصادفی خوشهای دو مرحله‌ای به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. ابزار به کارفته این پژوهش، پرسشنامه خودتنظیمی پیتریچ و دی گروت (۱۹۹۰) و مقیاس خودپنداره تحصیلی دلار (۱۳۷۲) است. نتایج تحلیل کوواریانس نشان می‌دهد استفاده از روش تدریس نقشه مفهومی بر بهبود خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانشآموزان مؤثر است. بنابراین با توجه به مؤثربودن نقشه مفهومی در ایجاد یادگیری معنادار و اثربخشی آن بر متغیرهای مهم در حوزه تعلیم و تربیت همچون خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی، استفاده از آن می‌تواند یکی از رسالت‌های مهم آموزش و پرورش باشد.

واژه‌های کلیدی: نقشه مفهومی، خودتنظیمی، خودپنداره تحصیلی

مقدمه

امروزه متخصصان تعلیم و تربیت، دریافت منفعلانه اطلاعات و حفظ کردن آن را، شاخص یادگیری مطلوب و لازم برای آینده نمی‌دانند. آنان بر این باورند که فراگیر، دانش را در فرایندی فعال یاد می‌گیرد. این رویکرد سازنده‌گرایی نامیده می‌شود و در آن فراگیران به یادگیری معنادار و سطح بالا مشغول می‌شوند. یادگیری معنادار، نیازمند فعالیت هدفمند یادگیرنده‌گان برای برقراری ارتباط دانش جدید با مفاهیم از پیش کسب شده است. با وجود توضیحات دقیق و مفصل صاحب‌نظران و مخصوصاً دیوید آزوبل^۱ درباره یادگیری معنادار، آنان ابزاری کاربردی فراهم نیاورده‌اند برای درک این مطلب که فراگیران از قبل چه چیزی در ساخت‌شناختی خود دارند (نوواک و گووین^۲، ۱۹۸۴). به پیروی از نظریه آزوبل، نواک و گووین دانشمندان دانشگاه کرنل^۳ نقشه مفهومی^۴ را به عنوان ابزاری مؤثر پیشنهاد کرده‌اند. از این رویکرد آموزشی که ارتباط بسیار نزدیکی با فلسفه سازنده‌گرایی دارد، می‌توان در مراحل گوناگون آموزش از طرح و تهیه محتوها و برنامه درسی گرفته تا مرحله اجرا و ارزشیابی آن به کار گرفت (سان^۵، ۲۰۰۴ و مارانگوس^۶، ۲۰۰۰).

اگن و کاوچاک^۷ (۲۰۰۷) نقشه مفهومی را راهبردی می‌دانند که در آن روابط میان مفاهیم به صورت دیداری نمایش داده می‌شود و بر اثربخشی سازماندهی، تصویرسازی و توانایی پردازش دوگانه حافظه فعال تأکید می‌کند. در واقع، نقشه مفهومی ایده‌های کلیدی تکالیف یادگیری را هم برای دانش‌آموزان و هم برای معلمان مشخص و روشن می‌سازد و تکنیکی برای برای ظاهرسازی^۸ مفاهیم و ترکیبات است. نقشه مفهومی روشی برای ارائه دیداری اطلاعات، یادآوری بهتر و استفاده مؤثر از آنان است. بیتز^۹ (۱۹۹۸) فرایند ساخت نقشه مفهومی را ساده می‌داند، به نظر وی نقشه مفهومی از مجموعه‌ای مفاهیم و جملات ارتباطی بین آنها در رابطه با موضوعی خاص تشکیل شده است و ارتباط بین

1. David Auzubel

2. Novak & Gowin

3. Cornell University

4. Concept mapping

5. Sun

6. Marangos

7. Eggen & Kauchak

8. externalizing

9. Beitz

مفاهیم را نیز عمودی و افقی می‌داند.

نواک و گووین (۱۹۸۴) در کتاب «یادگیری چگونه یادگرفتن» نحوه ارائه و معرفی نقشۀ مفهومی به فراگیران سینین مختلف را متفاوت می‌دانند و برای هرگروه سینی فعالیت‌های ویژه‌ای جهت درک بهتر نقشۀ مفهومی توصیه می‌کنند. بهزعم آنان، بهترین شیوه حمایت از دانش‌آموزان برای یادگیری معنادار کمک به آنان برای درک ماهیت مفاهیم، رابطه مفاهیم با یکدیگر و روش استخراج مفاهیم از متون چاپی یا مواد شنیداری جهت استفاده مطلوب از نقشۀ مفهومی است. در واقع، با استفاده از این راهبرد می‌توان گفته‌های متنی خطی را به ارائه‌های دیداری غیرخطی تبدیل کرد.

یک نقشۀ مفهومی مناسب توجه ویژه‌ای به ترکیبات، مثال‌ها، رابطه سلسله‌مراتبی^۱ و رابطه هم‌عرض^۲ آنان دارد (نواک و گووین، ۱۹۸۴). هاینزو فری^۳ و نواک (۱۹۹۰)، به نقل از نواک و آلبرتو^۴، ۲۰۰۶) معتقدند که نقشۀ مفهومی یادگیری معنادار را به این دلیل تسهیل می‌کند که مفاهیم نه به عنوان مواردی مجزا و منفرد، بلکه در شبکه‌ای از روابط دیده می‌شوند؛ پس می‌توان گفت نقشۀ مفهومی ابزاری ترسیمی برای سازماندهی و ارائه داشت (صادقی و همکاران، ۱۳۹۵). در یک آموزش نظاممند، نقشۀ مفهومی ساختار اصلی متن درسی را به فراگیر منتقل می‌کند؛ به عبارتی دیگر قبل از شروع درس جدید، نقشۀ مفهومی نقش پیش‌سازماندهنده را بازی می‌کند و بعد از آموزش ارائه نقشۀ مفهومی، خلاصه‌ای از نکات کلیدی را برای فراگیر فراهم می‌آورد و در این شرایط یادگیری معنادار با سرعت و عمق بیشتری اتفاق می‌افتد. نقشۀ مفهومی، راهبردی است که استفاده مؤثر و ماهرانه از آن نیاز به زمان دارد، در فراتحلیل هورتون^۵ و همکاران، مک‌کانی^۶، گالو^۷، وودس^۸، سن^۹ و هملین^{۱۰} (۱۹۹۳) فراگیرانی که به مدت ۲ تا ۲۲ هفته از نقشۀ

1. Hierarchical

2. Cross link

3. Heinze-Fry

4. Alberto

5. Horton

6. Mc Conney

7. Gallo

8. Woods

9. Senn

10. Hamelin

مفهومی استفاده می‌کردند، پیشرفت زیادی داشتند؛ هرچند این پیشرفت با گذشت زمان افزایش می‌یافت. کاربرد نقشه‌های مفهومی باعثِ ایجاد نظم ذهنی در فرآگیران می‌شود. این ابزار می‌تواند زمینهٔ درک رابطه بین مفاهیم یک حوزه از دانش با حوزهٔ دیگر و درنتیجه رشد خلاقیت را ایجاد نماید (گلچین، ۱۳۹۵). تحقیقات نشان می‌دهد که می‌توان نقشهٔ مفهومی را یک راهبرد یادگیری اثربخش به حساب آورد. ویو^۱ و همکاران (۲۰۱۲)، رفورد^۲ و همکاران (۲۰۱۲)، هانگ^۳ و همکاران (۲۰۱۲)، کرجیک^۴ (۲۰۱۱)، لیو^۵ (۲۰۱۱)، مصرآبادی (۱۳۸۸)، خانبیگی^۶ (۱۳۸۸) و جنیدی (۱۳۸۶) اثربخشی آموزش به کمک نقشهٔ مفهومی را بر یادگیری تأیید کرده‌اند. اثربخشی نقشهٔ مفهومی علاوه بر موارد فوق در تحقیقاتی بر یادداری، درک و حل مسئله (مصرآبادی و همکاران، ۱۳۸۸)، تفکر انتقادی (ولیجیز و مک‌کانل^۷، ۲۰۰۸) و خودکارآمدی (چولارت و دیکر^۸، ۲۰۰۴) تأیید شده است. از آنجا که به‌زعم واینستاین و مایر^۹ (۱۹۸۶) نقشهٔ مفهومی در افزایش تمایل فرآگیران به موضوع یادگیری، تمرکز بر نکات کلیدی، سازماندهی مطالعه و ایجاد و نگهداری جوّ روانی مناسب جهت یادگیری تأثیر بسیاری دارد، بررسی اثربخشی این راهبرد یادگیری بر دیگر متغیرهای روانی مؤثر در محیط‌های آموزشی همچون خودتنظیمی^{۱۰} و خودپنداره تحصیلی^{۱۱} ضروری است.

خودتنظیمی در یادگیری از مقوله‌هایی است که به نقش فرد در فرایند یادگیری می‌پردازد. این سازه برای نخستین بار در سال ۱۹۶۷ به وسیله بندورا مطرح شد (کدیور، ۱۳۸۰). از خودتنظیمی تعاریف متعددی به عمل آمده است. بنا به تعریف زیمرمن و شانک (۱۹۹۸) خودتنظیمی شامل فرایندهایی است که باعث فعال‌سازی و حفظ آن دسته از فعالیت‌های شناختی، رفتاری و عاطفی می‌شود که معطوف به دستیابی به هدف هستند.

1. Wu

2. Redford

3. Hang

4. Krajcik

5. Liu

6. Wilgis & McConnell

7. Chularut & DeBacker

8. Weinstein & Mayer

9. self regulation

10. Academic Self-concep

خودتنظیمی و کوشش‌های روانی برای کنترل وضعیت درونی، برای دستیابی به اهداف بلند تعریف شده است (بوهراء و سوجان^۱، ۲۰۱۵). بعزم زیمرمن (۲۰۰۲) خودتنظیمی توانایی ذهنی یا مهارت عملکرد تحصیلی نیست، بلکه فرایند خودراهبری^۲ است که در آن، یادگیرندگان توانایی ذهنی خود در موقعیت‌های تحصیلی به کار می‌گیرند. یادگیرندگان با توانایی خودتنظیمی در یادگیری فعال هستند؛ زیرا آنان محدودیت‌ها و توانایی‌های خود را می‌شناسند و اهداف‌شان با دیگر دانش‌آموزان تفاوت دارد. بر اساس مطالعات، دانش‌آموزان با خودتنظیمی زیاد، پیشرفت تحصیلی رضایت‌بخشی را تجربه می‌کنند و برای ادامه تحصیل انگیزه بیشتری دارند (زیمرمن و کیستانتسا^۳، ۲۰۱۴؛ دانیلا^۴، ۲۰۱۵ و برودبینت و پون^۵، ۲۰۱۵).

گوانزالز و ماریا^۶ (۱۹۹۳) معتقدند برای تسهیل یادگیری دانش‌آموزان و خودتنظیم شدن فرایند یادگیری آنان، رشد خودپنداره‌های مثبت لازم و ضروری است. تحقیقات درمیتزاکی^۷، لوآندری^۸ و گوداس^۹ (۲۰۰۹)، آنتونیز^{۱۰}، نیکوز^{۱۱}، سوفیا^{۱۲} و یانیز^{۱۳} (۲۰۰۹)، به نقل از انصاری، (۱۳۸۸)، پیک^{۱۴} و میلر^{۱۵} (۲۰۱۰) و مالمبرگ^{۱۶} (۲۰۱۴) رابطه مثبت خودتنظیمی و خودپنداره و پیشرفت تحصیلی را تأیید کرده‌اند. خودپنداره یکی از مفاهیم اساسی در روانشناسی است. بر اساس نظریه خودپنداره که از جمله نظریات مرتبط با خوددارزشیابی است، خودپنداره شبکه‌ای از عقاید و باورهای

1. Buhrau & Sujan

2. self directive process

3. Zimmerman & martincz

4. Daniela

5. Broadbent & Poon

6. Gonzalez & Maria

7. Dermitzaki

8. Leandari

9. Gouds

10. Antonis

11. Nikos

12. Sofia

13. Yannis

14. Peak

15. Miller

16. Malmberg

ثبت و منفی درباره خود، پذیرش و یا رد خود است. خودپنداره تحصیلی، گویای دانش و ادراکات فردی درباره نقاط ضعف و قوت خودمان در یک حوزه تحصیلی معین و عقاید فردی درباره توانایی‌های مان در انجام موقیت‌آمیز تکالیف در سطوح طراحی شده است و یکی از بهترین پیش‌بینی‌کننده‌ها و میانجی‌ها برای متغیرهای انگیزشی اثربخش و غیر اثربخش و از جمله عوامل مهم و اثرگذار در فرایند یادگیری است (Rana¹ و Iqbal², ۲۰۰۵). خودپنداره تحصیلی هر فرد در نتیجه قیاس خود با دیگران حاصل می‌شود (Ferla³, Vake⁴ و Cai⁵). مناگلیو و پیریت⁶ (۲۰۰۲) مهم‌ترین ویژگی خودپنداره تحصیلی را قابل اکتساب بودن آن می‌دانند؛ آنان کنش‌های متقابل در محیط یادگیری و تجارت فرد در محیط مدرسه را مهم‌ترین عامل در شکل‌گیری خودپنداره ثابت تحصیلی می‌دانند.

پژوهش‌های متعدد، اثربخشی روش‌های آموزشی مؤثر و راهبردهای مناسب یادگیری بر خودپنداره را تأیید کرده‌اند؛ برای مثال در تحقیق ابراهیمی قوام‌آبادی (۱۳۷۷) اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری در آموزش دوچانبه بر خودپنداره تحصیلی یادگیرندگان تأیید شد و در پژوهشی دیگر گردان‌شکن و همکاران (۱۳۸۹) تأثیر تدریس بسته فراشناختی بر خودراهبری دانشجویان را بررسی کرده‌اند و نتایج مطالعه آنان نشان می‌دهد استفاده از این روش تدریس به‌طور معناداری بر خودراهبری یادگیرندگان اثر مثبت دارد. یک روش آموزشی موفق، سبب بهبود در خودپنداره تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود و از آنجا که نقشه مفهومی در رویکرد سازنده‌گرایی ریشه دارد، اثرات مثبت آن بر متغیرهای متعدد، بدیهی است.

در استفاده از نقشه مفهومی، می‌توان نقشه از قبل آماده شده را به فرآگیر ارائه کرد یا اینکه خود فرآگیران به تهیه نقشه مفهومی مبادرت ورزند. Lee و Nelson⁷ (۲۰۰۵) در پژوهشی به بررسی همین موضوع پرداخته و دریافتند که آزمودنی‌هایی که به تهیه نقشه

1. Rana

2. Iqbal

3. Ferla

4. Vake

5. Cai

6. Mendaglio & Pyryt

7. Lee & Nelson

مفهومی می‌پرداختند، در مقایسه با گروهی که نقشۀ مفهومی آماده دریافت می‌کردند، در حل مسئله پیشرفت چشمگیری داشتند. واندرز^۱ (۱۹۹۰) نیز می‌گوید اصلی‌ترین منافع آموزشی نقشۀ مفهومی نصیب سازنده آن می‌شود، نه شخصی که آن را دریافت می‌دارد. از طرفی، عده‌ای از صاحب‌نظران مثل ویلرمن و مک‌هارگ^۲ (۱۹۹۱) در این زمینه به این نتیجه رسیده‌اند که ارائه نقشۀ مفهومی از طرف معلم اثربخشی بیشتری دارد؛ زیرا نقشۀ ساخته‌شده به وسیله معلم کامل‌تر و دقیق‌تر هستند (به نقل از مصرآبادی و همکاران، ۱۳۸۸).

با توجه به نتایج متناقض پژوهش‌های پیشین در این زمینه، در این پژوهش ترکیبی از دو روش فوق به کار گرفته شده است، به گونه‌ای که معلم گروه آزمایش، ابتدا درس جدید را با توجه به چهارچوب یک نقشۀ مفهومی تدریس می‌کرد و بعد از جلسه، دانش‌آموزان موظف بودند نقشۀ مفهومی آن درس را خود به صورت انفرادی تهیه کنند و در صورت تأیید معلم، به کار برنند. هدف از این پژوهش، بررسی تأثیر روش تدریس نقشۀ مفهومی بر خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانش‌آموزان پایه سوم دوره اول متوسطه شهرستان قدس بوده است، بنابراین فرضیه‌های پژوهش عبارت‌اند از:

- استفاده از روش تدریس نقشۀ مفهومی، خودتنظیمی دانش‌آموزان پایه سوم دوره اول متوسطه را بهبود می‌بخشد.
- استفاده از روش تدریس نقشۀ مفهومی، خودپنداره تحصیلی دانش‌آموزان پایه سوم دوره اول متوسطه را بهبود می‌بخشد.

روش

طرح پژوهشی از نوع طرح‌های نیمه‌آزمایشی با پیش‌آزمون و پس‌آزمون است. جامعه آماری پژوهش، تمام دانش‌آموزان پایه سوم دوره اول متوسطه شهرستان قدس در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ بوده است. برای انتخاب نمونه آماری از روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های دو مرحله‌ای استفاده شد. از این روش زمانی استفاده می‌شود که از کلاس درس به عنوان واحد نمونه‌گیری استفاده شود (دلاور، ۱۳۸۳). برای رعایت همگن‌بودن و اطمینان

1. Wandersee

2. Willerman & MacHarg

بیشتر از یکسان بودن شرایط و ویژگی‌های افراد، دوگروه تحت مطالعه از نظر سن، جنس و محل تحصیل شرایط یکسانی را داشتند. همچنین با استفاده از آزمون تی مستقل، نمرات پیش‌آزمون دوگروه در متغیرهای خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی با هم مقایسه شدند و تفاوت معناداری مشاهده نشد.

ابزار پژوهش

پرسشنامه یادگیری خودتنظیمی پیتریچ و دی گروت^۱: پرسشنامه راهبردهای انگیزشی برای یادگیری ابزاری است که پیتریچ و دی گروت (۱۹۹۰) بر اساس دیدگاه شناختی-اجتماعی (تعامل شناخت و انگیزش) تدوین کرده‌اند. در تحقیق حاضر از نسخه‌ای که البرزی و سامانی (۱۳۷۸) استفاده کرده‌اند، به کار گرفته شده است. این پرسشنامه از دو بخش باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تشکیل شده است. در این پژوهش از بُعد باورهای انگیزشی (۹ ماده آن) برای سنجش خودکارآمدی و از بعد راهبردهای یادگیری خودتنظیمی آن که شامل راهبردهای شناختی و راهبردهای خودتنظیمی است، برای سنجش متغیرهای یادگیری استفاده شد. راهبردهای خودتنظیمی دارای ۲۲ گویه است و نمره گذاری آن براساس مقیاس لیکرت از کاملاً موافق (۱) تا کاملاً مخالف (۵) است (کجباف و همکاران، ۱۳۸۲). پژوهش کارشکی (۱۳۸۷) روایی این پرسشنامه را با استفاده از روش تحلیل عاملی در حد مطلوب گزارش کرد. کجباف و همکاران (۱۳۸۲) نیز ضریب پایایی بعد راهبردهای خودتنظیمی این پرسشنامه را، ۰/۸۳ به دست آوردند. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه در پژوهش پیش رو توسط متخصصان موضوع تأیید شد و پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد. از آنجا که برای این پرسشنامه نقطه برش تعیین نشده است، با توجه به پژوهش‌های پیشین و همچنین مشورت با متخصصان، این پرسشنامه به سه طیف (یادگیری خودتنظیم کم، متوسط و زیاد) تقسیم‌بندی شد؛ بهطوری که نمرات ۲۲ تا ۵۲ نشان‌دهنده یادگیری خودتنظیم کم، نمرات ۵۳ تا ۸۳ نشان‌دهنده یادگیری خودتنظیم متوسط و نمرات ۸۳ تا ۱۱۰ نشان‌دهنده خودتنظیمی زیاد است.

مقیاس خودپنداره تحصیلی دلاور: این مقیاس را علی دلاور (۱۳۷۲؛ به نقل از ابراهیمی

قومآبادی، ۱۳۷۷) تهیه کرده است، کلی و دارای ۴۰ ماده است که آزمودنی نظر خود را درباره هریک از آنها با انتخاب یکی از گزینه‌های کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، موافقم (۳) و کاملاً موافقم (۴) مشخص می‌کند و نمره‌گذاری نیز به این ترتیب صورت می‌گیرد و سپس با جمع نمره‌های داده شده، نمره کل آزمون محاسبه می‌شود. هرچند نقطه برش مقیاس فوق از قبل تعیین نشده است، با این حال، باید گفت نمره زیاد در این مقیاس نشانه خودپنداره تحصیلی ایده‌آل است. در پژوهشی که روی دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی انجام گرفت، ضریب پایایی ۰/۷۸ به دست آمد (ابراهیمی قوامآبادی، ۱۳۷۷). همچنین در پژوهش رشیدی (۱۳۷۸) پایایی این مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ، ۰/۸۴ گزارش شد. رشیدی برای تعیین اعتبار این مقیاس، از روش روایی اعتبار ملکی استفاده کرد که ۰/۴۹ به دست آمد. باید گفت متخصصان، روایی صوری و محتوایی پرسشنامه در این پژوهش را تأیید کرده‌اند و پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ، ۰/۷۷ به دست آمد.

روش اجرا

آزمودنی‌های پژوهش حاضر در درس مطالعات اجتماعی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. مدت اجرای این پژوهش ۱۰ جلسه بود. در ابتدا از هردو گروه پیش‌آزمون خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی به عمل آمد و سپس مراحل اجرا در گروه آزمایش به شرح زیر به عمل آمد:

مرحله آماده‌سازی: در این مرحله به منظور شرکت فعال دانش‌آموزان در فرایند یادگیری و ایجاد چهارچوب کلی در ارتباط با مفاهیمی که قرار بود آموزش داده شود، معلم در ابتدای کلاس با استفاده از نقشۀ مفهومی که از پژوهشگر دریافت کرده بود و در آن روابط بین مفاهیم به روشنی بیان شده بود، به تدریس می‌پرداخت. در این مسیر کلیدواژه‌های مهم برای تشکیل نقشۀ مفهومی برای دانش‌آموزان مشخص می‌شد.

مرحله ساخت: پس از آموزش کلاسی، معلم از دانش‌آموزان می‌خواست که بنا بر توضیحاتی که ارائه شده و همچنین متن درس، نقشۀ مفهومی درس را تهیه کنند و به معلم ارائه دهند.

مرحله بازخورد: معلم در جلسه بعدی کلاس، نقشه‌های مفهومی دانش‌آموزان را بررسی کرده و بازخورد لازم را به دانش‌آموزان می‌داد. متناسب با بازخورد معلم، دانش‌آموزان نقشۀ مفهومی خود را تکمیل و کارنهایی خود را به معلم تحویل می‌دادند. در نهایت از دانش‌آموزان

پس‌آزمون به عمل آمد. در جدول زیر، شرح کار به تفکیک جلسات ارائه شده است.

در اولین جلسه درباره نقشه مفهومی، معلم و دانش‌آموزان آموزش‌های لازم را دیدند و سپس از دانش‌آموزان پیش‌آزمون به عمل آمد.	جلسه اول
درس فرهنگ آموزش تدریس شد و دانش‌آموزان شروع به طراحی نقشه مفهومی خود کردند. محتوای جلسه شامل مبنای فرهنگ، تعاریف، ویژگی‌ها و لایه‌های فرهنگ بود و در پایان نقشه‌ها به معلم تحويل داده شد.	جلسه دوم
نقشه‌های مفهومی دانش‌آموزان به آنها تحويل داده شد و نقاط قوت و ضعف بازخورد داده شده بود؛ سپس معلم با توضیحات خود، روند تکمیل نقشه مفهومی آنها را هدایت کرد.	جلسه سوم
درس هویت آموزش داده شد و دانش‌آموزان شروع به طراحی نقشه مفهومی کردند. محتوای جلسه شامل هویت، ابعاد هویت، ویژگی‌های هویت، انواع هویت، ویژگی‌های هویت و مشترک بود.	جلسه چهارم
نقشه‌های دانش‌آموزان به آنها تحويل داده شد و نقاط قوت و ضعف بازخورد داده شده بود؛ سپس معلم با توضیحات خود، روند تکمیل نقشه مفهومی آنها را آغاز و در نهایت جمع‌بندی شد.	جلسه پنجم
درس کارکردهای خانواده که شامل فرزندآوری و تجدید نسل، حمایت و مراقبت و جامعه‌پذیری و تربیت بود، آموزش و نقشه‌های مفهومی را دانش‌آموزان تهیه کردند و به معلم تحويل دادند.	جلسه ششم
نقشه‌های دانش‌آموزان به آنها تحويل داده شد و نقاط قوت و ضعف بازخورد داده شد. از این جلسه به بعد، دانش‌آموزان با نحوه ساخت نقشه مفهومی آشنایی کامل پیدا کرده بودند و نقشه معلم فقط هدایتگر فعالیت‌های آنان در این زمینه بود.	جلسه هفتم
درس آرامش در خانواده که شامل همسرگرینی، سازگاری، فرزند و حقوق و تکاليف فرزندان و والدین، عوامل ناسازگاری در خانواده، راه‌های جلوگیری از ناسازگاری آموزش داده شد و نقشه مفهومی را دانش‌آموزان تهیه کردند و به معلم تحويل دادند.	جلسه هشتم
نقشه‌های دانش‌آموزان به آنها تحويل داده شد و نقاط قوت و ضعف بازخورد داده شد.	جلسه نهم
در جلسه پایانی از دانش‌آموزان پیش‌آزمون به عمل آمد و از همکاری آنها تقدیر و تشکر شد.	جلسه دهم

یافته‌ها

تحلیل توصیفی داده‌ها به شرح جدول ۱ است.

جدول ۱. توزیع میانگین و انحراف استاندارد پیش‌آزمون و پس‌آزمون خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	خودتنظیمی
گروه	میانگین		
آزمایش کنترل	کنترل	آزمایش	پیش‌آزمون
۶۸/۷۴	۸۴/۷۰	۶۶/۷۳	۷۰/۶۷
۱۰/۳۹	۸/۵۶	۹/۱۴	۱۲/۴۹
۸۲/۶۷	۹۰/۹۰	۸۱/۹۳	۸۴/۸۳
۱۳/۷۲	۱۳/۳۷	۱۳/۸۵	۸/۸۰

یافته‌های جدول ۲ نشان می‌دهد میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش در متغیر خودتنظیمی به ترتیب (۷۰/۶۷، ۷۰/۴۹، ۱۲/۴۹ و ۸۴/۷۰، ۸/۵۶) و در گروه کنترل (۶۶/۷۳، ۶۶/۱۴، ۶۸/۷۴ و ۹/۱۴، ۱۰/۳۹) است. همچنین میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش در متغیر خودپنداره تحصیلی به ترتیب (۸۴/۸۳، ۸/۸۰ و ۹۰/۹۰، ۹۰/۳۷، ۸۱/۹۳) و در گروه کنترل (۸۲/۶۷، ۱۳/۸۵ و ۸۲/۷۲، ۱۳/۷۲) است. نتیجه نشان داد که در هر دو متغیر خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی، میانگین پس‌آزمون گروه آزمایش پیشرفت بیشتری نسبت به گروه کنترل داشته است.

با توجه به طرح پژوهش حاضر که از نوع پیش‌آزمون و پس‌آزمون است، برای تحلیل داده‌ها و به منظور کنترل اثر پیش‌آزمون از روش تحلیل کوواریانس استفاده شده است. در این نوع تحلیل، باید مفروضه‌های زیر رعایت شود تا بتوان به نتایج به دست آمده اطمینان کرد. این مفروضه‌ها شامل همگنی ضرایب رگرسیون، همگنی واریانس‌ها، و نرمال‌بودن داده‌هاست. نتایج بررسی همگنی ضرایب رگرسیون در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲. آزمون همگنی ضرایب رگرسیون

منبع تغییر	مجموع مجذورات	df	میانگین مجذورات	F	معناداری
تعامل گروه و پیش‌آزمون خودتنظیمی	۴۶۸/۳۱	۱	۲۳۴/۱۶	۲/۶۷	۰/۰۷۸
تعامل گروه و پیش‌آزمون خودپنداره تحصیلی	۸۹۶/۵۲	۱	۴۴۸/۲۶	۲/۵۷	۰/۰۸۵

در جدول ۲، نتایج آزمون همگنی ضرایب رگرسیون گزارش شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، مقدار F مشاهده شده برای تعامل گروه و پیش‌آزمون خودتنظیمی ۲/۶۷ و سطح معناداری آن ۰/۰۷۸ است؛ بنابراین داده‌ها از همگنی شیب رگرسیون پشتیبانی می‌کند. همچنین مقدار F مشاهده شده برای تعامل گروه و پیش‌آزمون خودپنداره تحصیلی ۲/۵۷ و سطح معناداری آن ۰/۰۸۵ است؛ بنابراین این تعامل نیز از نظر آماری معنادار نیست و داده‌ها از همگنی شیب رگرسیون پشتیبانی می‌کند. مفروضه‌های دیگری که برای تحلیل کوواریانس باید رعایت شود، همگنی واریانس‌ها و نرمال‌بودن داده‌هاست که همگنی واریانس‌ها با آزمون لوین تأیید شد و نرمال‌بودن داده‌ها نیز با آزمون کلموگروف اسپیرنف محاسبه و این مفروضه هم تأیید شد.

جدول ۳. تحلیل کوواریانس

منبع	متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معناداری
گروه	پس آزمون خودتنظیمی	۴۷۴/۱۰	۱	۴۷۴/۱۰	۵/۴۱	۰/۰۲۴
	پس آزمون خودپنداره تحصیلی	۷۸۸/۶۱	۱	۷۸۸/۶۱	۴/۵۲	۰/۰۳۸
خطا	پس آزمون خودتنظیمی	۴۹۰۷/۳۱	۵۶	۸۷/۶۳		
	پس آزمون خودپنداره تحصیلی	۹۷۵۲/۸۳	۵۶	۱۷۴/۱۵		

داده‌های جدول ۳ نشان می‌دهد میانگین خودتنظیمی گروه‌های آزمایش و کنترل پس از حذف اثر پیش‌آزمون به طور معناداری با هم تفاوت دارند. این یافته‌ها نشان می‌دهد با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان گفت روش تدریس نقشه مفهومی در مقایسه با روش معمول، اثربخشی بیشتری بر خودتنظیمی دانش آموزان داشته است. همچنین میانگین خودپنداره تحصیلی گروه‌های آزمایش و کنترل پس از حذف اثر پیش‌آزمون به طور معناداری با هم تفاوت دارند، بنابراین با ۹۹ درصد اطمینان نتیجه گرفته می‌شود روش تدریس نقشه مفهومی در مقایسه با روش معمول اثربخشی بیشتری بر خودپنداره تحصیلی دانش آموزان داشته است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر روش تدریس نقشه مفهومی بر خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانش آموزان پسر پایه سوم دوره اول متوسطه شهرستان قدس در سال تحصیلی ۱۳۹۴/۹۵ انجام گرفته است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده با استفاده از تحلیل کوواریانس نشان دهنده این است که استفاده از نقشه مفهومی در بهبود خودتنظیمی و خودپنداره تحصیلی دانش آموزان مؤثر بوده است.

فرضیه اول مبنی بر تأثیر روش تدریس نقشه مفهومی بر خودتنظیمی با یافته‌های چولارت و دیکیر (۲۰۰۴)، آگوست برادی^۱ (۲۰۰۵)، اشعری و همکاران (۱۳۸۸) و اپل و همکاران^۲ (۲۰۱۰) همخوان است. از مزیت‌های نقشه مفهومی این است که یادگیرنده از فرایندهای شناختی و فراشناختی خود، کسب آگاهی می‌کند. هوای^۳ (۱۹۹۷) در این

1. August-Brady

2. Oppl, Steiner & Albert

3. Huai

زمینه بیان می‌کند که نقشۀ مفهومی همچون آینه‌ای از ساختار شناختی فرد عمل می‌کند. در واقع یادگیرنده در حین تهیه نقشۀ مفهومی، از دانش و اشکالات یادگیری خودآگاه می‌شود. چنین تشخیصی به فرآگیر این امکان را می‌دهد که همیشه بهترین راهبرد را با توجه به موقعیت‌های یادگیری انتخاب کند. هاموندا^(۱) (۱۹۹۴) می‌گوید در فرایند ساخت نقشۀ مفهومی دانش‌آموزان از راهبردهای خودناظارتی استفاده می‌کنند. همچنین شارلوت و دی بکر^(۲) (۲۰۰۴) نیز در پژوهش خود مشاهده کردند که استفاده از نقشۀ مفهومی موجب افزایش و به کارگیری راهبردهای خودتنظیمی می‌شود. استفاده از نقشۀ مفهومی موجب می‌شود که دانش‌آموزان شیوه‌های نادرست فکری را اصلاح و اصلاحات جدید را پردازش کنند و به آنها سازمان و اولویت بدهند. گرین و آزودو^(۳) (۲۰۰۷) نیز فعالیت یادگیرنده و استفاده از راهبردها و ابزارهای مناسب برای ساماندهی به یادگیری را از خصوصیات یادگیرنده‌گان خود نظم‌ده می‌دانند و یکی از این راهبردها به باور سیف (۱۳۹۰)، نقشۀ مفهومی است.

فرضیه دوم پژوهش مبنی بر تأثیر روش تدریس نقشۀ مفهومی بر خودپنداره تحصیلی دانش‌آموزان نیز با نتایج تحقیقات ایزدی (۱۳۸۴) و فاجونیومی^(۴) (۲۰۰۲) همخوان است. همان‌گونه قبل ذکر شد، نقشۀ مفهومی، ابزاری قدرتمند در بهبود عملکرد تحصیلی و رشد شناختی دانش‌آموزان است و به جرئت می‌توان گفت مطالعه‌ای غیرهمسو با این واقعیت یافت شده است. بنابراین کسب تجربه‌های موفق در مدرسه، به تدریج دیدگاه فرد را نسبت به توانایی‌های یادگیری خود بهبود می‌بخشد و این مسئله، رشد خودپنداره تحصیلی را در پی خواهد داشت؛ زیرا خودپنداره تحصیلی متأثر از تجارب آموزشی دانش‌آموزان و نحوه تفسیر آنان از محیط آموزشی است و نشان‌دهنده دانش و ادراکات فردی درباره نقاط قوت و ضعف خود در یک حوزه تحصیلی است. ماهیت چندبعدی نقشۀ مفهومی همچون تصویری بودن، روشن‌بودن مفاهیم اصلی و لزوم فعالیت فرآگیر در ساخت آنها موجب می‌شود نقشۀ مفهومی فرایند یاددهی – یادگیری را تسهیل کند. تحقیقات متعددی اثربخشی نقشۀ مفهومی بر یادگیری (میاد^(۵)، ۲۰۰۶)، یادداری

1. Hamond

2. Greene & Azevedo

3. Fajonyomi

4. Mead

(ایروین^۱، ۱۹۹۵) و درک مطلب (هال و ادالن^۲، ۱۹۹۶، شانگ، سانگ و چن^۳، ۲۰۰۲) دانش آموزان را تأیید کرده‌اند. آنان همچنین معتقد‌ند که رابطه مثبتی بین یادگیری، یاددازی و درک مطلب با خودپندازه تحصیلی وجود دارد. همان‌گونه که ذکر شد مطالعات متعدد نیز اثربخشی نقشهٔ مفهومی بر هر سه متغیر فوق (یادگیری، یاددازی و درک مطلب) را تأیید کرده‌اند. براساس دیدگاه برونر، یادگیری زمانی معنادارتر، مفیدتر و پایدارتر خواهد بود که دانش آموزان از ساختار موضوعاتی که تدریس می‌شود آگاه باشند. از آنجاکه در مطالعهٔ پیش‌روی، دانش آموزان موظف بودند، علاوه بر نقشهٔ مفهومی ارائه شده در کلاس درس، خود به ساخت نقشهٔ مفهومی مبادرت ورزند، به نظر می‌رسد موجبات کشف ساختار مطالب و راه حل‌های جدید فراهم شده باشد. نقشهٔ مفهومی به دلیل تسهیل تجارت موفقیت‌آمیز و ایجاد فرصت لازم برای تمرین، باعث رشد تفکر انتقادی، عملکرد تحصیلی و تجربهٔ یادگیری موفقیت‌آمیز می‌شود که این امر به نوبهٔ خود در رشد خودپندازه تحصیلی دانش آموزان مؤثر است.

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، پیشنهاد می‌شود مسئولان آموزشی برگزاری دوره‌های ضمن خدمت جهت آموزش شیوهٔ ساخت نقشهٔ مفهومی به معلمان را در دستورکار خود قرار دهند. از نقشهٔ مفهومی می‌توان قبل از آموزش، در حین آموزش و بعد از آموزش استفاده کرد، بنابراین معلمان می‌توانند هر جلسه مقداری از زمان کلاس خود را به ارائه و بررسی نقشه‌های مفهومی ساخته شده دانش آموزان اختصاص دهند. از آنجا که در این پژوهش، ساخت نقشهٔ مفهومی به صورت مداد- کاغذی و انفرادی مدنظر بوده است، پژوهش دربارهٔ تأثیر آن به شیوهٔ گروهی یا به کمک برنامه‌های کامپیوتری می‌تواند موضوع پژوهش‌های بعدی باشد. همچنین توصیه می‌شود نتایج پژوهش حاضر قطعی در نظر گرفته نشود و تحقیقات بیشتری تأثیر نقشهٔ مفهومی را بر گروه بزرگ‌تر و از مدارس مختلف بررسی کنند. مهم‌ترین محدودیت‌های پژوهش حاضر، محدودبودن جامعهٔ آماری به دانش آموزان پسر پایهٔ سوم دوره اول متوسطه در شهر قدس بوده است؛ همچنین استفادهٔ صریح از پرسشنامه و استفاده نکردن از دیگر روش‌های گردآوری داده‌ها مثل مشاهده و مصاحبه از دیگر محدودیت‌های این پژوهش است.

1. Irvin

2. Hall & O'Donnell

3. Chang, Sung & Chen

منابع

- ابراهیمی قوام‌آبادی، صgra (۱۳۷۷). اثربخشی سه روش آموزش راهبردهای یادگیری (آموزش دوجانبه) توضیح مستقیم و چرخه افکار بر درک مطلب حل مسأله، دانش فراشناسختی، خودپندارنده تحصیلی و سرعت یادگیری در دانش‌آموزان دختر سوم راهنمایی معدل پایین تر از ۱۵ شهر تهران. رساله دکتری، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی.
- اعşری، نرگس؛ شفیع‌آبادی، عبدالله و سودانی، منصور (۱۳۸۸). «بررسی اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری بر عملکرد تحصیلی و یادگیری خودتنظیم دانش‌آموزان دختر دوره پیش‌دانشگاهی شهر اهواز». یافه‌های نو در روان‌شناسی. ۵(۱۳). ۷-۲۲.
- انصاری، محسن (۱۳۸۸). اثربخشی تلفیقی راهبردهای خودتنظیمی و باورهای انگیزشی در افزایش انگیزش تحصیلی و افزایش خودکارآمدی دانش‌آموزان پسر سال اول دبیرستان شهرستان خنداب. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اراک
- ایزدی، مهشید (۱۳۸۴). «بررسی اثربخشی روش‌های آموزش دوجانبه و خواندن مشترک راهبردی بر درک خواندن و خودپنداره تحصیلی دانش‌آموزان دختر سال اول دبیرستان‌های شهر تهران».
- فصلنامه تعلیم و تربیت. شماره ۲۱، ۸۷-۱۱۹.
- جنیدی، مائدۀ (۱۳۸۶). بررسی تأثیر راهبرد نقشۀ مفهومی بر میزان یادگیری و یادداشت مفاهیم درس زیست‌شناسی سال دوم تجربی دبیرستان‌های دخترانه شهر بابل، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علامه طباطبائی.
- خان‌بیگی، حدیث (۱۳۸۸). تأثیر آموزش نقشۀ مفهومی بر سرعت و دقیقت یادگیری درس روان‌شناسی عمومی دانشجویان دانشگاه‌ها، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- دلاور، علی (۱۳۸۳). مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی. تهران: رشد.
- رشیدی، مهرداد (۱۳۸۷). بررسی برخی متغیرهای شناختی و غیرشناختی به عنوان پیش‌بین‌های موققیت و عدم موققیت تحصیلی دانش‌آموزان پسر سال اول دبیرستان‌های شهرستان رامهرمز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی. دانشگاه شهید چمران اهواز سیف، علی‌اکبر (۱۳۹۰). روان‌شناسی پرورشی نوین. تهران: دوران.
- صادقی، حمیدرضا؛ شهبازی، سارا؛ ناصری، نرگس و پویش، وحیده (۱۳۹۵). «مقایسه تأثیر آموزش به روش نقشۀ مفهومی و روش تدریس متداول بر تفکر انتقادی دانشجویان پرستاری». نشریه آموزش پرستاری. دوره ۵، شماره ۴، ۳۳-۲۷.
- کارشکی، حسین (۱۳۸۷). «نقش هدف‌های پیش‌رفت در یادگیری مؤلفه‌های یادگیری خودتنظیمی».

تازه‌های علوم شناختی. سال ۱۰ شماره ۳، ۱۳-۲۱.

کجاف، محمدباقر؛ مولوی، حسین و شیرازی تهرانی، علیرضا (۱۳۸۲). «رابطه باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی با عملکرد تحصیلی دانش آموزان دبیرستانی». *تازه‌های علوم شناختی*. سال ۵ شماره ۱، ۲۷-۳۳.

کدیور، پروین (۱۳۸۰). بررسی سهم باورهای خود کارآمدی، خود گردانی، هوش و پیشرفت درسی دانشجویان به منظور ارائه الگویی برای یادگیری بهینه. تهران، پژوهشکده تعلیم و تربیت. گردان شکن، مریم؛ یارمحمدیان، محمدحسین و عجمی، سیما (۱۳۸۹). «تأثیر تدریس بسته فراشناختی بر خود راهبری در یادگیری دانشجویان مدارک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان». *مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی*. دوره ۱۰ شماره ۲، ۱-۱۰.

گلچین، سمية (۱۳۹۵). «نقشه مفهومی؛ ابزاری کارآمد برای آموزش مفاهیم ریاضی». *چهاردهمین کنفرانس آموزش ریاضی ایران* (شیراز).

مصری آبادی، جواد؛ حسینی نسب، داود؛ فتحی آذر، اسکندر و مقدم، محمد (۱۳۸۸). «تأثیر ساخت و ارائه نقشه مفهومی و سبک یادگیری بر یاددازی، درک و حل مسئله در زیست‌شناسی». *مطالعات تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد*. ۱۰(۳)، ۱۴۱-۱۶۲.

مصری آبادی، جواد (۱۳۸۸). «اثربخشی نقشه مفهومی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زیست‌شناسی، روانشناسی و فیزیک». *اندیشه‌های نوین تربیتی*. دوره ۵. شماره ۱، ۹۳-۱۱۴.

Akram Rana, R. & Zafar Iqbal, M. (2005). Effect of students' self-concept and gender on academic achievement in science. *Bulletin of education & research*, V 27, no 2, p:136.

August-Brady, M. M.(2005). The effect of a metacognitive intervention on approach to and self-regulation of learning in baccalaureate nursing students. *J Nurs Educ* x. 44(7): 297-304.

Beitz, J. (1998). Concept mapping: navigating the learning process. *Nurse Educator*, 23(5), 35-40.

Broadbent, J. & Poon, W. L. (2015). Self-regulated learning strategies & academic achievement in online higher education learning environments: A systematic review. *The Internet and Higher Education*, 27, 1-13.

Buhrau, D. & Sujan. M. (2015). emporal mindsets and self-regulation: The

- motivation and implementation of self-regulatory behaviors. *Journal of Consumer Psychology*, 25(2), 231-244 .
- Chang, K. E.; Sung, Y. T. & Chen, I. D. (2002). The Effect of Concept Mapping to Enhance Text Comprehension and Summarization. *The Journal of Experimental Education*, 71(1), 5–23.
- Chularut, P. & DeBacker, T. K. (2004). *The influence of concept mapping on achievement, self-regulation, and self-efficacy in students of English as a second language*. *Contemporary Educational Psychology* 29 . 248–263.
- Daniela, P. (2015). The Relationship Between Self-Regulation, Motivation And Performance At Secondary School Students .Social and Behavioral Sciences.191, 2549 – 2553.
- Dermitzaki, I. & Leandari, A. & Goudas, M. (2009). Relations between young students' strategic behaviours, domain-specific self-concept, and performance in a problem-solving situation. *Learning and Instruction*, 19,174-157.
- Eggen, P. & Kauchak, D. (2007). *Educational psychology: Windows on classrooms* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall
- Fajonyomi, M. G. (2002). Concept-mapping students' Focus of control and gender as determinants of Nigerian high school students' achievement in biology. *An International Journal of IFE sychology*, 10(2), 100-112.
- Ferla, J. & Valke, M. & Cai, Y. (2009). Academic Self-efficacy and Academic Selfconcept: Reconsidering Structural Relationships. *Learning and Individual Differences*, 19, p: 499-505.
- Gonzalez, T. & Maria, D.C. (1993). *Self-concept: Its implications for academic motivation, learning self- regulation and academic achievement*, Universidad de Navarra.
- Greene, J. A. & Azevedo, R. (2007). *A theoretical review of Winne and Hadwin's model of self-regulated learning: New perspectives and directions*. Review of educational reaserch, 77(3). 334- 372.
- Guay, F.; Ratelle, C. F.; Roy, A. & Litalien, D. (2010). Academic self-concept, autonomous academic motivation, and academic achievement: Mediating and

- additive effects. *Learning and Individual Differences*, 20(6), 644-653.
- Hall, R. H. & O'Donnell, A.M. (1996). Cognitive and affective outcomes of learning from knowledge maps. *Contemporary Psychologist*, 21, 94-101.
- Hammond, N. (1994). Auto-monitoring: Theoretical touchstone or circular catch-all? http://www.icb.hw.ac.uk/~granum/class/altdocs/nic_alt.htm.
- Horton, P.; McConney, A.; Gallo, M.; Woods, A.; Senn, G. & Hamelin, D. (1993). An investigation of the effectiveness of concept mapping as an instructional tool. *Science Education*, 77, 95-111.
- Huai, H. (1997). Concept mapping in learning biology: Theoretical review on cognitive and learning styles. *Journal of Interactive Learning Research*, 8, 38-48.
- Huang, H. S.: Chiou, C. C.; Chiang, H. K.; Lai, S. H. K.; Lai, S. H.; Huang, C. Y. & Chou, Y. Y. (2012). Effects of Multidimensional Concept Maps on Fourth Graders' Learning in Web-Based Computer Course. *Computers & Education*, 58 (3), 863-873, Apr 2012
- Irvin, L. M. (1995). *Can concept mapping be used to promote meaningful learning in nurse education?* *Journal of Advanced Nursing*, 21, 1175-1179.
- Krajcik, J. (2011). Learning Progressions Provide Road Maps for the Development and Validity of Assessments and Curriculum Materials. *Interdisciplinary Research and Perspectives*, 9 (2), 155-158, 2011.
- Lee,Y& Nelson, D, W.(2005). *Viewing or visualizing-which concept map strategy works best on problem-solving performance?* *British journal technology*.36,193-203.
- Liu, P. L. (2011). A Study on the Use of Computerized Concept Mapping to Assist ESL Learners' Writing. *Computers & Education*, 57 (4), 2548-2558, Dec 2011.
- Malmberg, J. (2014). Tracing the process of self-regulated learning students' strategic activity in g/n Study learning environment. Faculty of Education Acta. Univ. Oul. E 142. 7-96.
- Marangos, J. (2000). The effectiveness of collaborative problem solving: Tutorials in introductory microeconomics. *Economic Papers*, 19, pp.33-41.

- Mead, G. H. (2006). *Mind, self, and society from the standpoint of a social behaviorist*, Chicago: Chicago University Press, cmc.
- Mendaglio, S. & Pyryt, M. C. (2002). *Using focused assessment to understand and enhance gifted students' self-concept*. AGATE. *Journal of the Gifted and Talented Education Council of the Alberta Teachers' Association*. 15 (1), 23-30.
- Novak , J. D.& Alberto J. C, (2006). *The Theory Underlying Concept Maps and How to Construct Them*.Florida I nstitute for Human and Machine Cognition (IHMC).
- Novak, J. D., & Gowin, D. B. (1984). *Learning How to Learn*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oppl, S.; Steiner, C. M. & Albert, D. (2010). *Supporting Self-regulated Learning with Tabletop Concept Mapping*. In M. Mühlhäuser; W. Sesink, A. Kaminski & J. Steinle (Eds.), *Interdisciplinary approaches to technology-enhanced learning*: Waxmann Verlag.
- Peak, B. & Miller, Ch. (2010). I think I can, I think I can, I think I can. I know I can multi-user virtual environments (moves) as a means of developing competence and confidence in undergraduate nursing.2, 4571-4575.
- Redford, J. S.; Thiede, K. W.; Wiley, J. & Griffin, T. D. (2012). Concept Mapping Improves Meta-comprehension Accuracy among 7th Graders. *Learning and Instruction*, 22 (4), 262-270, Aug 2012.
- Sun, Yao (2004). Methods for automated concept mapping between medical database, *Journal of Biomedical Informatics*. Volume 37, Pages 162-178.
- Weinstein, C. E. & Mayer, R. E. (1986). *The teaching of learning strategies*. In M. Wittrock (Ed.), *The handbook of research on teaching* .New York: Macmillan.
- Wilgis M. & Mcconnell J. (2008). *Concept mapping: An educational strategy to improve graduate nurses critical thinking skills during a hospital orientation program*. Journal of Coutinuing Education in Nursing. 39(3):119-126.
- Wu, P. H.; Hwang, G. J.; Milrad, M.; Ke, H. R. & Huang, Y. M. (2012). An Innovative Concept Map Approach for Improving Students' Learning Performance with an

- Instant Feedback Mechanism. *British Journal of Educational Technology*, 43 (2), 217-232, March 2012.
- Zimmerma, B. j. (2002). *Becoming a self-regulated learner: An overview. THEORY INTO PRACTICE*, Volume 41, Number 2, 64-70.
- Zimmerman, S. & Shank, A. (1998). Student differences in self regulated learning. *Journal of Educational Psycholohgy*.80, 51-59.
- Zimmerman.B. J. & Kitsantas. A. (2014). Comparing students' self-discipline and self-regulation measures and their prediction of academic achievement. *Contemporary Educational Psychology*. 39(2).145-155.